

Utorak, 25. januar 2005.

Svedok L-96

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.21 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine Whiting?

TUŽILAC WHITING: Dobar dan časni Sude. Pre nego što pozovemo našeg sledećeg svedoka, imam jednu malu stvar, a to je fotografija koju smo uvrstili u dokazne predmete pre završetka jučerašnjeg rada pod brojem P098.

SUDIJA PARKER: Da.

TUŽILAC WHITING: Ona je uvrštena pod pečatom, iako ja to nisam zahtevao, a nije potrebno da ona bude pod pečatom.

SUDIJA PARKER: Kada to dođe na red, biće odpečaćeno, ako je to adekvatan opis procesa. Da li je to sve?

TUŽILAC WHITING: To je sve. Spremni smo.

SUDIJA PARKER: Dakle, onda možemo da uvedemo svedoka. Hvala vam.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Podsećam vas da ste dali na početku svog svedočenja svečanu izjavu koja i dalje važi. Gospodin Whiting ima sada još neka pitanja za vas.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, pre nego što počnemo, mislim da je potrebno da se podignu zastori.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC WHITING: Hvala vama časni Sude.

svedok L-96

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WHITING - NASTAVAK

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dobar dan svedoče L-96. Podsetiću vas da smo još uvek na javnoj sednici tako da povedete računa da ne spomenete vaše ime. Da li me razumete?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, pre nego što smo juče završili sa radom, vi ste nam opisali da ste bili očevidac prebijanja Shabana Hotija tokom prve čitave noći koju ste proveli u Lapušniku/Llapushnik. Da li se sećate da ste nam to juče ispričali?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A sada svedoče, da li ste nakon te noći videli da se Shabanu Hotiju sledeće noći nešto dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Pre druge noći, nešto drugo se dogodilo tokom dana. Dakle, pre nego što je Shaban Hoti drugi put bio pretučen, tokom dana se još nešto dogodilo. Ali ako me sada pitate za tu drugu noć, grupa u kojoj su bili isti oni ljudi iz prethodne noći ili su bar podsećali na ljude koji su tamo bili prve noći, mislim da su oni tamo stigli nešto pre ponoći. Nisam imao sat, tako da ne mogu precizno da kažem koliko je bilo časova. Oni su onda ušli u sobu gde se nalazio Shaban Hoti i ponovo su ga prebili. Koliko smo mi mogli da vidimo iz naše prostorije, teško je bio pretučen. Skakali su po njemu. Kada su završili sa Shabanom Hotijem, vratili su se u našu prostoriju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, pre nego što dođemo do toga, pitaću vas nekoliko pitanja o tome šta ste videli tokom tog drugog prebijanja. Rekli ste da su ti vojnici bili slični onim vojnicima iz prve grupe? Da li možete otprilike da nam kažete koliko ste vojnika vi videli tog drugog puta?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Drugi put sam video pet ili šest lica. Ne mogu da kažem da li je to baš tačna brojka, ali najmanje pet ili šest.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li se sećate šta su imali na sebi?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Nosili su uniforme OVK, vojne uniforme, maskirne. Na nekima su mogli da se vide i amblemi OVK, jer iako je bilo mračno, jedan od njih je u ruci imao baterijsku lampu. To svetlo je bilo dovoljno da se vidi da je bilo pet ili šest lica.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: L-96, kada ste rekli da su oni ušli u prostoriju gde se nalazio Shaban Hoti, da li je tu reč o drugoj prostoriji na gornjem spratu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: To je bila druga prostorija na gornjem spratu gde se nalazio Shaban Hoti. Ja i moji prijatelji koji su bili sa mnom smo bili u prvoj prostoriji. Međutim, da bi se došlo do druge prostorije, moralo je da se prođe kroz našu prostoriju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li da nam opišete šta ste videli, kako je izgledalo to prebijanje drugi put. Čega se sećate da ste videli?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tog drugog puta se sećam da su ušli u prostoriju gde se nalazio Shaban Hoti. Video sam da su gazili po Shabanu Hotiu, da su skakali po njemu, psovali ga, vikali na njega. To je ono što sam video.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste da su vikali na njega. Da li se sećate šta su vikali?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Pitali su ga: "Da li ćeš ikada doći u OVK zone da prevodiš? Ubićemo te!" Dakle, jako teške reči.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li ste mogli da vidite da li je Shaban Hoti bio na nogama ili je ležao na podu dok se sve to događalo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Shaban Hoti je ležao, bio je veoma iscrpljen i nije mogao da se drži na nogama. Njegove ruke i noge su bile vezane, tako da niste znali da li je živ ili mrtav.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, recite šta se dogodilo posle drugog prebijanja? Šta je sledeće što se dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Sledeće što se dogodilo posle drugog prebijanja jeste da su ta lica ušla u našu prostoriju. Jedan od njih je držao baterijsku lampu i gledao je naša lica. On se onda obratio Bajrushu Rexhaju. On je... sa baterijskom lampom se približio licu Bajrusha Rexhaja. A onda je osoba koja je stajala iza tog lica sa baterijskom lampom, a ja ne znam ko je to tačno bio, ali on je rekao: "Ne komandante, to nije ta osoba. Onaj tamo je taj." I onda je osoba sa baterijskom lampom nju uperio u moje lice i rekao mi: "Tući ćemo te do srži!" I kada je to rekao - "Tući ćemo te do srži!" shvatio sam da se tamo nalazi još neko koga ja poznajem. Shvatio sam da se ne radi samo o jednoj osobi, nego o najmanje dve osobe.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, ako možemo molim vas da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: L-96, sada smo se vratili na otvorenu sednicu. Rekli ste da su se tom čoveku sa baterijskom lampom obraćali kao komandantu. Da li ste vi mogli da ga vidite?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne, ne tamo, jer je svetlo baterijske lampe bilo upereno meni u oči tako da nisam mogao da vidim. Nisam nijedno lice mogao da vidim. Nisam mogao da razaznam lica, nisam mogao da vidim ko je to bio, čak nisam mogao ni da vidim ko je bio sa njim zbog zaslepljujućeg svetla.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada vam je ta osoba sa baterijskom lampom to rekla, šta su onda on i ostali vojnici uradili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Te noći to je bilo sve što mi je rekao, ništa više. Ubrzo pošto mi je to rekao, oni su otišli, zaključali su vrata, i ništa drugo... ništa posebno se nije dogodilo te noći.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, kada su vojnici otišli, da li su oni... da li su vrata između vaše prostorije i prostorije u kojoj se nalazio Shaban Hoti bila zatvorena ili su ostavljena otvorena?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ostavili su otvorena vrata. Vrata su čitavo vreme dok sam ja bio tamo bila otvorena. Tokom dana ste mogli da vidite Shabana Hotija kako leži sa vezanim nogama i rukama i nije se moglo reći da li je on živ ili je mrtav.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je uopšte mogao da se pokrene?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Dok smo mi bili tamo i dok smo mogli da ga vidimo, ja ga nisam video da se kreće.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je puštao bilo kakve zvuke?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne. Tokom tog vremena, dok sam ja bio tamo, ja ga nisam čuo ni da govori, niti da ikada više. Ništa od njega nisam čuo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, vi ste rekli da se nešto dogodilo tokom dana - pre druge noći kada je pretučen Shaban Hoti. Da li možete da nam kažete šta se to dogodilo tokom dana?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tokom dana... a ne znam tačno kada, da li je bilo podne ili popodne, Shala je otvorio vrata i uveo unutra Musli Belincea. Ja sam poznavao Musli Belincea od ranije. Bio je veoma star. U rukama je držao kesu sa lekovima jer je morao da ih tada koristi. Čim su otvorili vrata, samo su ga gurnuli unutra i on je pao i nekoliko puta se zakotrljao po podu. Oni su počeli da ga biju drvenim štapom dugačkim oko jednog metra, a onda su ga odveli u onu prostoriju gde je bio Shaban Hoti. Shaban... Musli Belince nije mogao da stoji na nogama. To se dogodilo tokom dana, dakle pre one druge noći kada je jedna grupa došla u prostoriju Shabana Hotija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: L-96, da li ste videli ko je tog čoveka tukao drvenim štapom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Shala.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A ta batina, da li možete da je opišete molim vas?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Bila je dugačka oko jednog metra, izgledala je kao komad drveta iz šume. Izgledala je kao drvo koje raste u planinama, kao grana, debela grana. I tim je komadom drveta Shala tukao Belincea.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li ste videli gde ga je po telu udarao sa tim štapom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Musli Belince je ležao na podu. Mi smo ga zvali Mus. Njegov nadimak je bio Mus. On ga je udarao po stopalima, po telu. Nije se moglo razaznati da li je živ ili je mrtav. On je ionako bio bolestan - čak i kada nije bio u takvoj situaciji, on je morao da uzima lekove. Ne znam od čega je bolovao, ali je koristio lekove, to sam video.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li možete da opišete kako ga je udarao štapom? Da li su to bili snažni udarci? Da li ga je udarao... da li možete da pokušate da to opišete?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Pa, Shala je zgrabio to drvo sa obe ruke, mi ga na albanskom jeziku zovemo drveni štap. On ga je udarao po stopalima, po leđima, što je god jače mogao. Musli Belince je ležao na tepihu, sa stomakom prema podu, dok su mu leđa bila izložena udarcima. To je ono što sam video.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se to batinanje dogodilo u sobi u kojoj ste vi bili, u sobi u kojoj je bio Shaban Hoti ili u obe?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Čim je (Shala) otvorio vrata od naše sobe, samo ga je ubacio unutra, bacio ga na pod i tu je počeo da ga bije u našoj sobi. Koliko se ja sećam, on ga je onda odvuкао u tu drugu sobu. Tamo ga je i ostavio - u sobi gde se nalazio i Shaban Hoti. Vrata su ostala otvorena. U prostoriji nije bio niko drugi osim Shalae i on je nastavio da udara Musliu Belincea i u ovoj drugoj prostoriji gde se nalazio i Shaban Hoti. Tako je to bilo. Na kraju, kada je završio sa prebijanjem, on ga je vratio nazad u našu prostoriju.

Musli Belince nije bio u stanju da normalno sedi, nije mogao da sedi... naravno ne na stolici, jer nje nije ni bilo, ali on nije mogao da sedi na podu. Nije bio u stanju da sedi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, juče ste nam ispričali nešto o čoveku po imenu Muje Musliu iz Belinca/Belincë. Da li postoji neka veza između njega i čoveka o kome ste upravo govorili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Muje Musliu je bio sin Musov. On je bio sin Musa Musliua, jer mi smo koristili naziv Mus za Musliu, Mus Belince. Dakle, Muje Musliu je bio njegov sin.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle ovog čoveka koga su tukli, njega su zvali i Muje Belince i Muje Musliu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne. Čovek koga su tukli se zvao Mus Belince. Njegovo prezime jeste Musliu. A Muje koga ste pomenuli je bio sin te osobe.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li je Belince ime sela iz koga je on?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Belince/Belincë je selo koje se nalazi između Štimlja/Shtime i Crnojjeva/Carralevë. Ono je od Štimlja/Shtime udaljeno oko 3 kilometra, a jedan kilometar je daleko od Račka/Raçak. Ne radi se o velikom selu. To je malo selo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, a ovaj čovek koga su tukli, on je bio iz tog sela Belince/Belincë?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: On je bio iz sela Belince/Belincë – Mus Musliu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Hvala vam. Da li je Shala nešto rekao dok je tukao tog čoveka, ako se sećate?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne, ni reč nije rekao, samo ga je tukao. Izgledao je kao ludak, kao divljak. I sve nas je gledao dok je tukao Musu. Na smrt smo bili preplašeni. Kada neko tako može da prebije starog čoveka, šta smo mogli mi da očekujemo koji smo bili znatno mlađi?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, sada ću da vam postavim nekoliko pitanja o jednoj drugoj temi. Preći ćemo sada na sledeći dan, dan posle prebijanja Shabana Hotija. Da li me pratite?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se tog dana nešto dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Drugi dan nakon što je Shaban Hoti prebijen, na taj dan mislite?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da. Govorim o danu posle... dan posle drugog prebijanja Shabana Hotija?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Bila je ponoć kada je Shaban Hoti prebijen, i mi smo još uvek bili tamo. Neko je spavao, a neko je još uvek bio budan. Došla je zora. Jutro je bilo uobičajeno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li se tog dana nešto dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Nešto za mene veoma važno se dogodilo tog dana. Isak Musliu je došao na vrata moje sobe tog dana. Iza njega je bio vojnik sa puškom *kalašnjikov*. Nisam znao ko je to bio. Iza njega je bio Murrizi. Oni su prošli kroz sobu i

ušli u sobu gde je bio Shaban Hoti. Kada su njih trojica ušli u tu sobu, nakon kratkog vremena, rekao bih posle minut ili dva, Murrizi je spomenuo moje ime. On je rekao: "Hej ti, dođi ovamo!" Rekao je moje ime. Ja sam ustao i krenuo prema njima. Kada sam ušao u drugu sobu, rekao mi je... naredio mi je da stanem uza zid. Isak Musliu je rekao Murriziju da mi veže ruke lancem. Murrizi je izvršio naređenje Isaka Musliua, tako da mi je on vezao obe ruke, ovako kako vam sada pokazujem. I kada su me vezali, vojnik u uniformi i sa puškom *kalašnjikov* je bio u stanju gotovosti. Bio sam na smrt preplašen, jer kada vidite nekog takvog, vi znate da vam je smrt možda blizu. Počeo je snažno da me udara po licu. Pao sam na kolena. Kada sam bio na kolenima, Isak Musliu je napravio karate pokret i udario me je – bio je to jak udarac od koga sam pao na zemlju dok su mi ruke bile vezane. Dok sam ležao na zemlji, znam jako dobro da je počeo nekontrolisano da me šutira. Znam da sam nakratko izgubio svest zbog tog batinanja. I kad me je tako udario, stao je. Onda je ponovo Murriziju rekao: "Nateraj ga da ustane." On... Murrizi me je zgrabio za ruke i pomogao mi je da ustanem. Isak je rekao Murriziju da mi stavi povez na oči. Murrizi je negde pronašao peškir koji se nalazio u sobi, pa mi je njega stavio preko očiju. Više ništa nisam mogao da vidim. Znam da me je Murrizi sčepao za obe ruke. Znam da je lanac bio dugačak oko pola metra, i Murrizi me je onda vukao. Znam da me je vukao prema prvoj prostoriji, a onda me je vukao niz stepenice. Uopšte nisam znao gde me vodi jer sam imao povez. On me je prosto vukao za lanac. Kada mi je sklonio povez, video sam... shvatio sam gde se nalazim. Kad sam okrenuo glavu, video sam Isaka Musliua i Murrizija koji pita Isaka Musliua gde da me smesti., a on mu je odgovorio da me stavi u prvu prostoriju, a ne u sledeću (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) Ja nisam znao ko se gde nalazio, ali je on rekao Murriziju: "Strpaj ga u drugu prostoriju, a ne tamo gde je (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) I Murrizi je otvorio vrata, uveo me je unutra, i onda ih je zaključao. To su bila metalna vrata, tako da sam ja od tada bio u toj prostoriji.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, rekli ste da kada su vam skinuli povez da ste videli gde ste se nalazili. A gde ste se nalazili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Bio sam... ako imate fotografiju, mogu tačno da vam pokažem gde sam se nalazio. Ja sam se nalazio tačno preko puta metalnih vrata u pravcu toaleta, u istom tom dvorištu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, da li je potrebno da se rediguje transkript?

TUŽILAC WHITING: Da, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Ovde se pominjao rođak.

TUŽILAC WHITING: Molim vas da se prebacimo na sistem *Sanction*.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li možete na monitoru da vidite fotografiju, a to je...

TUŽILAC WHITING: Zbog zapisnika, radi se o...

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, vidim je.

TUŽILAC WHITING:...to je fotografija na stranici broj 11 dokaznog predmeta Tužilaštva P006, a to je slika... mi gledamo u dokazni predmet Tužilaštva P005.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li prepoznajete ovo?
SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, veoma dobro prepoznajem.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A o čemu je reč?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: To su vrata ispred kojih me je Murrizi zaustavio, kada mi je i skinuo povez sa očiju. Dakle, u drugoj prostoriji od tog mesta meni je stavljen povez tako da ja nisam video gde idem. Ali na ovoj lokaciji, on mi je skinuo povez, i kada sam okrenuo glavu, video sam Isaka Musliua, koji se nalazio u dvorištu. On... Murrizi se onda obratio Isaku Musliu i pitao ga: "Gde da ga smestim?", a on je rekao: "Strpaj ga u prvu prostoriju, a ne u drugu, jer je (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) Ja nisam znao da postoji i druga soba. Samo sam znao da je tamo toalet jer smo ga i koristili. Dakle, Murrizi je otvorio vrata, uveo me je unutra, i onda je zaključao vrata.

TUŽILAC WHITING: Možemo da sklonimo sada tu fotografiju. I časni Sude, molim vas da napravimo još jedno redigovanje u transkriptu? Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li možete da nam opišete tu prostoriju u koju su vas smestili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Prostorija je imala nizak plafon. Bila je dva i po do tri metra dugačka. Pod je bio od... to je bio betonski pod, a na podu je bila slama. Iza vrata se nalazilo bure, plastično bure koje se koristilo kao nužnik. Bile su i dve police. Prostorija je ličila na staju: bila je prljava, puna otpadaka, čak se mogla videti i krv. Pored vrata se nalazio prozor, to može da se vidi i na slici. Dakle, to je moj opis te prostorije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koliko dugo ste ostali u toj prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Mislim da sam proveo četiri dana i četiri noći u toj prostoriji.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A možete li da nam kažete kolika je bila temperatura u toj prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Temperatura i smrad se ne mogu opisati... da se dočaraju. Ne postoje reči kojima bi to moglo da se opiše. To je bio juli mesec, sredina leta. Niko nije mogao da podnese taj smrad.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li ste... da li je u toj prostoriji bilo još nekih ljudi?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Kada sam ušao u prostoriju, mislim da sam video šest osoba, ali ono što je bilo interesantno je da sam ja poznavao sve osobe koje su bile u toj prostoriji. Svi su oni bili iz moje opštine. Na osnovu njihovog izgleda, mogu da kažem da sam neke od njih poznavao bolje od drugih. Ne znam tačno iz kojih su sela bili, ali uglavnom sam ih sve poznavao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li da nam kažete ko su bili ti ljudi?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Prva osoba koja je ležala pored prozora je bio Emin Emin iz sela Crnoljevo/Carralevë. Njega sam poznavao i pre rata. Pored Emin Eminija bile su još dve osobe iz Crnoljeva/Carralevë. Oni su bili iz porodice Xhemtafa. Ne sećam se njihovih imena. Ali viđao sam ih pre... pre rata na pijacama. Nisam znao njihova imena,

ali sam znao da su iz familije Xhemtafa. Po redu, posle te dvojice, bio je Hyzri Belince, koji je pre rata prodavao kreč. Iza Hyzria je bio Luta. On je bio šumar. I njega sam takođe poznao pre rata. Koliko se ja sećam, pored Lutae je bio Bashkim, mislim da se tako zvao. Viđao sam ga u Štimlju/Shtime nekoliko puta ranije, ali ne znam tačno da li je bio iz Štimlja/Shtime ili iz oblasti oko Štimlja/Shtime. Pored njega je bio Adem Godance, a posle Adema Godancea je bio Shefqet Ramadani (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) koji je radio kao električar. Radio je kao električar 20 godina (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) Posle Shefqeta sam bio ja. Tako da tog dana nije bilo drugih ljudi osim ovih u toj prostoriji.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, pomenuli ste Hyzri Belincea. Da li se radi o osobi koja se zove Hyzri a koji je iz Belincea/Belincë ili je njegovo prezime Belince?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Hyzri je iz sela Belince/Belincë, iz istog sela iz koga su i Musa i Musliu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li znate Hyzrijevo prezime?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne znam njegovo prezime.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Takođe ste govorili o Ademu Godanceu. Da li je on... ponovo isto pitanje: da li je on iz Godanca/Godanc ili je to... ili se on preziva Godance?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ja sam pomenuo Adema i rekao sam da ne znam kako se on preziva. Jedino sam znao da je iz sela Godance/Godanc. To sam ja rekao – Adem iz Godanca/Godanc. Ali nisam siguran. Čak i sada ne mogu da se setim njegovog prezimena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, uz pomoć sudskog poslužitelja ću vam dati prazan papir i olovku. Zamoliću vas da nam nacrtate tu prostoriju, i onda ćemo to da stavimo na grafoskop. Da li možete da pokažete... da nacrtate prostoriju i da nam pokažete gde su ti ljudi ležali i da nam pokažete gde su se nalazili: vrata, prozor i plastična kanta.

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ovo su vrata. Ovde se nalazio prozor. Kanta, plastična kanta je bila ovde. Ovde je ležao Emin Emini. Pored njega su bile dve osobe iz porodice Xhemtafa, a pored njih su ležali: Hyzri, pa Luta, a posle Lute Bashkim. A sledeći do njega je bio Adem. Iza Adema je bio Shefqet. Ja nisam mogao da se smestim u ćošku – nije bilo prostora. Tako da sam ja bio ovde jer nije više bilo mesta da se legne u ćošku.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, zbog zapisnika bih rekao da je slika koju je svedok upravo nacrtao, na onoj strani gde se nalazi krug, pa kvadrat, pa još jedan kvadrat – svedok je identifikovao krug kao plastičnu kantu, kvadrat pored kruga kao vrata, a drugi kvadrat desno, koji je obeležio slovom "X" - kao prozor. Linije koje je nacrtao sa desne strane predstavljaju ljude... pojedince koji leže na podu. On ih je identifikovao ko su, počevši od one linije koja je najbliža kvadratu sa oznakom "X". A poslednja linija koja se nalazi na zidu preko puta vrata predstavlja samog svedoka.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, posle tog prvog dana, da li je onda došao još jedan zatvorenik u tu prostoriju ili da kažemo – uveden unutra?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Sledećeg dana je doveden i Shaban Hoti.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate gde su ga smestili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: U istoj prostoriji. Bilo je samo slobodno jedno mesto preko puta prozora da neko tu legne, između prozora i mene. Tu je mesto gde je ležao Shaban Hoti sledećeg dana, jer tamo nije više bilo prostorija. Kada je Shaban Hoti došao, on je tu stao. Tu je bilo jedno prazno mesto dok se kanta, kao što sam rekao, nalazila se u ovom ćošku.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, samo da bi bilo jasno, koliko je prozora bilo u prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Bio je samo jedan prozor. Na prozoru su bile metalne rešetke.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, zbog zapisnika bih rekao da je svedok nacrtao liniju i da je rekao da je to mesto gde se nalazio Shaban Hoti kao i da je ucrtao liniju koja obeležava gde se on nalazio. I zamolio bih da se tom papiru dodeli broj?

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj P99.

TUŽILAC WHITING: I ako bi mogli da se sada sa grafoskopa ponovo vratimo na program *Sanction*.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li vidite fotografiju ispred vas, istu onu koju ste videli ranije?

TUŽILAC WHITING: Zbog zapisnika bih rekao da pokazujemo sliku iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P005, a to je ista slika koja se nalazi na stranici broj 11 dokaznog predmeta Tužilaštva broj P006. Zamoliću gospodina Yuonisa da nas uvede u tu prostoriju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li vidite unutrašnjost te prostorije? Učinićemo to ponovo. Ovo je izvan prostorije, što ste vi videli i pre. A sada ćemo preći u unutrašnjost prostorije koja je identifikovana kao *skladište A-5. L-96*, da li prepoznajete unutrašnjost prostorije?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, da. Prepoznajem dobro.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li da nam kažete molim vas šta je ovo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ja sam tu bio zatvoren četiri dana i četiri noći, u ovoj prostoriji.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je to u stvari prostorija koju ste vi nacrtali?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: To je prostorija koju sam upravo nacrtao. Veoma, veoma dobro se sećam da sam ja sa ostalima tu držan u zatočeništvu.

TUŽILAC WHITING: Hvala, možete da sklonite tu fotografiju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li molim vas možete da nam opišete u kom su fizičkom stanju bili ostali zatvorenici u prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, mogu. Fizičko stanje zatvorenika u toj prostoriji je bilo loše. Dvoje od njih, oni iz Crnojleba/Carraleve, iz porodice Xhemtafa, bili su u najgorem stanju, izgledali su preplašeno. Oni nijednom ni reč nisu progovorili. Nismo

znali da li spavaju ili su budni. Ponekad bi popili nešto vode. Video sam ih da piju, ali su uglavnom ležali nepomično. Posle njih, u najgorem stanju je bio Shaban Hoti. I on je praktično bio u besvesnom stanju. Iza njega je ležao Lut – šumar - tako smo ga zvali ili Luta Ahbete. On je bio šumar, kao što sam ranije i rekao. On je takođe bio... to sam video svojim očima kada je mokrio u kantu - da je mokrio krv. Lično sam se veoma loše osećao. Shefqet Godance je izgledao da je u boljem stanju. Ni Adem nije izgledao tako loše. Bashkim, tako-tako. Hyzri takođe tako-tako. A Emin Emini je bio u jako lošem stanju. Rekao je da se tu nalazio već 55 dana. To sam ja čuo od njega, njegove reči : "Ovde sam već 55 dana."

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, možda ste to već rekli, ali da li znate iz kog je bio sela šumar Luta?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Luta je bio iz sela Crni Breg/Breg i zi. Znam dobro da je bio iz tog sela, jer je radio na području mog mesta kao šumar.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Nakon što su vas prebacili u tu prostoriji, da li ste opet videli Shalau?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, video sam ga nekoliko puta tokom mog boravka u toj prostoriji.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li da nam objasnite kako ste ga videli? Šta se dogodilo pa ste bili u prilici da ga vidite?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Mislim da nam je jednom ili dva puta pošto sam tamo doveden on donosio hleb. Shala i Murrizi su bili ti koji su nam donosili hranu. Onda jedne večeri nešto pre sumraka, jedan je od zatvorenika, mislim da je to bio Shefqet Godance, zamolio je Shalau da izađe napolje jer je smrad bio užasan i nismo mogli to da podnesemo. Bilo je veoma toplo. Zamolio je Shalau... ljubazno ga je zamolio da nas izvede na nekoliko minuta na čist vazduh. I onda nas je Shala pustio da izađemo kroz vrata i tada smo mogli da vidimo mesto. Shala je bio pored nas sa puškom *kalašnjikov*. Seli smo i udisali vazduh. Iako ga nismo pitali, on nam je sam rekao: "Ne brinite, 60 ljudi je otišlo... šestoro ljudi je otišlo... 60 ljudi je umrlo... umrlo u ovom zatvoru." A onda posle nekoliko minuta, možda i desetak minuta, naredio nam je da ponovo uđemo unutra. Onda sam ja zamolio Shefqeta Ramadanija...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, prekinuću vas za trenutak. Zamoliću vas da ponovite šta je to Shala rekao, jer je bilo malo poteškoća sa prevodom. Kako bi to bilo jasno, ponovite šta je Shala rekao?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Kada smo izašli na vrata, Shala je video da smo tužni, da se bojimo. I bez da ga je iko od nas pitao, mi nismo hteli da mu postavljamo bilo kakva pitanja, on nam je rekao: "Ne brinite preterano vi zatvorenici zbog toga što je do sada u ovom zatvoru umrlo 60 ljudi." To nam je on rekao. I to je bilo to. Rekao nam je onda da uđemo unutra i zatvorio je vrata.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, vi ste rekli da... rekli ste da su vam ponekad Shala i Murrizi donosili hranu u prostoriju. Tokom četiri dana koja ste tamo bili, da li ste svaki dan dobijali hranu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne. Prvi dan kada sam tamo odveden znam da smo nešto dobili za jelo. Drugog dana znam da su nam doneli nešto vode. A tokom poslednja dva dana, mislim da su bila dva dana ili možda i više, ne sećam se dobro, ništa nam nisu dali od hrane i za piće.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada su vam doneli vodu, da li možete da opišete kako su vam je dali?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Donosili su nam vodu u plastičnim bocama od 1,5 litara. Doneli bi nam četiri ili pet takvih boca i bacili bi ih na pod. Svako od nas je imao po bocu ili su dvoje ljudi delili jednu bocu – zavisilo je. Tako su nam oni davali vodu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li ste... tokom ta četiri dana, da li ste razgovarali sa ostalim zatvorenicima?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, da, jesam. Uglavnom sa Shefqetom Ramadanijem iz Godanca/Godanc jer mi je on bio prijatelj. Čak i danas smo prijatelji. Osećao sam se blisko sa njim.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A on je bio...

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: ...razgovarao sam takođe i sa Lutom

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Izvinjavam se, i sa kim još?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Sa Bashkimom, sa Lutom, koji je progovorio par reči. Ali sam uglavnom, kao što sam rekao, razgovarao sa Shefqetom Ramadanijem.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Shefqet Ramadani je ležao pored vas. Da li je to tačno?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, ležao je pored mene.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste slobodno mogli da govorite u toj prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Kada Shala nije bio tamo – da. Ali kada je on bio tamo, niko od nas se nije usuđivao ni reč da progovori. Shala nam je stalno ponavljao da ne razgovaramo međusobno, da ništa ne govorimo. Ali neko vreme bi prošlo, on bi otišao napolje i onda smo mogli da izmenimo par reči. Razgovarali smo jedni sa drugima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je Shala dao još neke instrukcije ili naređenja?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Svaki put kada bi došao, rekao bi nam da ne idemo ka prozoru i da ne gledamo šta se događa napolju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Shefqet Ramadani, da li vam je on rekao koliko dugo je bio u toj prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Kada sam doveden tamo, on mi je rekao: "Ovde sam već 22 dana." Kada sam bio... stigao tamo, on mi je rekao: "Ovde sam već 22 dana."

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je rekao kako je doveden u tu prostoriju?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ne, nismo o tome razgovarali. Ne, nismo o tome razgovarali. Sećam se da nismo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vam je bilo šta rekao o zatvorenicima koji su ranije tu boravili?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta vam je on rekao?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Molim vas, želim da znam da li smo na otvorenoj ili na zatvorenoj sednici?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Na otvorenoj smo sednici svedoče.

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Reći ću vam šta mi je rekao Shefqet Ramadani, ali samo želim da to bude na zatvorenoj sednici, ukoliko je moguće?

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, ako možemo molim vas da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sada smo se vratili na javnu sednicu... otvorenu sednicu. Da li ste razgovarali sa Shabanom Hotijem nakon što je doveden u tu prostoriji?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li se sećate šta vam je rekao?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Na primer, u to vreme je Shaban Hoti za nas bio nepoznata osoba – nismo ga poznavali. Prema njegovim rečima, bio je iz Prištine/Prishtinë. U to vreme nisam znao odakle je došao. Počeo je da priča da... da objašnjava kako je odveden i kako je tu stigao. Rekao je da je bio profesor. Rekao je da mu je ekonomska situacija u kući bila jako loša. Rekao nam je da su neki ruski novinari tražili prevodioca koji govori i albanski i ruski jezik. I tako se Shaban sastao sa njima, i oni su zatražili od njega da radi sa njima u ratnim zonama kako bi mogli da obave neke intervjuje sa komandantima OVK. I Shaban mi je rekao da su mu oni dali 50 nemačkih maraka kako bi pošao i prevodio za njih sa ruskog na albanski i sa albanskog na ruski jezik. I onda je on rekao... nije tačno rekao u kojoj ratnoj zoni, ali je rekao da su ga uhvatili neki pripadnici OVK dok je radio sa ruskim novinarima. To je ono što sam čuo od Shabana Hotija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, juče ste nam rekli da ste takođe i od Shalae čuli informacije o Shabanu Hotiju. Da li vam je Shala već pre te informacije nešto rekao? Da li je to bilo pre nego što ste lično razgovarali sa Shabanom Hotijem?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: U prvoj prostoriji, u onoj u kojoj smo bili prvi put, Shala je rekao: "Pogledajte šta će se dogoditi onom ko ide da prevodi za Ruse." Ali ništa nije rekao o tome gde je Shaban išao i prevodio za novinare ili gde su ga uhvatili ili da je uzeo 50 nemačkih maraka. On je samo rekao: "Pogledajte šta će se dogoditi onom ko ide da prevodi za Ruse."

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, mislim da je malo rano za pauzu, ali ovo je odgovarajuće vreme. Biću zadovoljan da nastavim, ali ako časni Sud želi...

SUDIJA PARKER: Mislim još nekih 15 minuta gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: U redu časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, sada ću da pređem na drugu temu, a to je poslednji dan od ta četiri dana koja ste proveli u toj prostoriji. Da li možete da nam kažete šta se dogodilo posle... na kraju četvrtog dana?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tokom zadnjeg dana, došao je Shala i otvorio vrata i rekao nam: "Sada ćete svi da izađete napolje. Onaj ko bude pokušao da pobjegne, ubiću ga na licu mesta." Otvorio je vrata...

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, ako možemo molim vas da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li ste videli koju je vrstu oružja Shala imao?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Shala je imao *kalašnjikov* bez drvenog kundaka, a Murrizi je imao M-48.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I rekli ste da ste Shyqyrija, verovatno pogrešno izgovaram ime, vi i ostali morali da ga nosite. Da li se sećate ko je brinuo o njemu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Shyqyrija je na početku, kada smo izašli kroz kapiju, vodio Milaim Hoxha. On je bio iz Račka/Raçak. Posle Milaima, mi ostali smo se smenjivali: Bashkim, Adem, ja, svi smo se smenjivali koliko god je bilo potrebno. I Shala nam je naredio... ako bi nam naredio da se ne smenjujemo, mi to ne bi ni radili. (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) Nisam video da ga je on nosio. Bilo je tu i starijih ljudi koji nisu bili u stanju ni o sebi da brinu, da se sami kreću, a ne da brinu o Shyqyriji. Tako smo mi nastavili da se krećemo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, u koje doba dana je to bilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ja mislim da je to bilo oko 10.00 ili 11.00 časova prepodne, sat – sat i po, tako nešto. Bilo je veoma vruće, veoma topao dan. Ništa nismo jeli niti smo bilo šta pili. Bilo je veoma vruće. Tako je to bilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se sledeće dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Posle toga smo nastavili da se penjemo uz brdo, uvek u pratnji Murrizija napred, a Shalae pozadi, išao je poslednji. Onda smo izašli na glavni put. To je u stvari bila jedna staza, ali glavna staza u šumi. I išli smo prema Beriši/Berishë, u pravcu Beriše/Berishë, prema mestu Gorić/Guriq. Sećam se da smo prešli preko još jedne staze koja se ukrštala sa našom stazom i da smo videli neke ljude na traktoru... naoružane civile koji su išli prema nama. Ja sam bio poslednji, odmah blizu Shalae, a to je bila neka vrsta zaravni u šumi. I onda sam čuo kako Shala govori: "Dolazi komandant Çeliku pa ću da ga pitam šta da radim sa vama." Ti uniformisani ljudi bili su nekih 20 ili 30 metara udaljeni od nas i dolazili su u suprotnom smeru, iz suprotnog pravca.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I šta se dogodilo nakon što je Shala rekao: "Dolazi komandant Çeliku pa ću da ga pitam šta da radim sa vama." "Šta se sledeće dogodilo?"

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Shala nam je rekao da se odmah u mestu zaustavimo, i svi su pali na zemlju – moj otac... jednostavno su pali tamo jer više nisu mogli da stoje na nogama. Shala je otišao nekih 7 do 8 metara dalje, i bio je zajedno sa komandantom koji je došao. Oni su razgovarali, ali ja nisam mogao da čujem o čemu su pričali. Bili su nekih 7 do 8 metara udaljeni od nas. Međusobno su jedan drugom govorili veoma kratko, ali šta su rekli ja ne znam. Shala nam je onda prišao zajedno sa još jednim vojnikom koji je stigao sa komandantom. Shala je došao i naredio nam je da ustanemo, i mi smo nastavili da hodamo. Murrizi je išao ispred nas, Shala je išao poslednji. I taj vojnik koga je komandant ostavio Shali se kretao gore-dole uz kolonu. Nije stalno bio na začelju kolone, već je ponekad išao na sredinu ili na početak kolone. I tako smo išli planinom. Dakle, pored Shalae i Murrizija bio je tu još jedan vojnik. Nikada nismo čuli njegovo ime ili nadimak. To je ono što se dogodilo tog dana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, komandant koji je razgovarao sa Shalaom nekih 7 do 8 metara udaljen od vas, da li ste vi mogli jasno da vidite tu osobu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Veoma jasno sam mu video lice. On nije imao kapu. Bio je u uniformi, jednobojnoj uniformi. Imao je kaiš, a mi to zovemo "opasač". Video sam takođe i crnu torbicu koju je njegov vojnik nosio preko ramena. I kada su završili razgovor, otišao je dole, prišao je drugim vojnicima i drugim... bilo je tu i naoružanih civila... nekoliko ljudi na traktoru, ali on je prišao onim ljudima koji nisu bili na traktoru, dok smo mi, zajedno sa Shalaom, Murrizijem i vojnikom koga je komandant dodelio Shalai nastavili dalje svojim putem.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: L-96, da li ste vi... da li možete otprilike da nam kažete koliko je bio star taj komandant koji je razgovarao sa Shalaom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tog dana je ta osoba izgledala mlado. Nije bio obrijan, možda se nije brijao neke dve do tri nedelje. Obrazi su mu bili upali, crna... tamna kosa, ali je tog dana bilo dosta prašine u vazduhu. Visok. Eto tako je izgledao tog dana... kako je meni izgledao tog dana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste da je imao neobrijanu bradu od dve do tri nedelje. Da li se toga sećate?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Izgledao je tako, da se nije brijao dve nedelje. Izgledao je kao da se nije brijao. Pomislio sam dve nedelje... možda i tri nedelje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I koliko su dugo otprilike razgovarali Shala i ta osoba?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Najviše pet minuta. Shala se vratio, a sa njim i jedan vojnik. Otprilike pet minuta. Mi smo svi sedeli.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, već ste nam rekli da su sa vama razgovarali predstavnici UNMIK-a u februaru mesecu 2002. godine. Da li su vam tokom tog razgovora pokazivane neke fotografije?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate načina na koji su vam ih pokazali?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Znam da je to bio dug razgovor sa istražiteljima, istražiteljima UNMIK-a. Kada se razgovor završio, istražitelj mi je rekao da je razgovor gotov i da treba da pogledam neke fotografije. Objasnio mi je da će na jednom listu papira biti šest fotografija i da svaka fotografija ima broj na sebi. Rekao mi je da zaokružim broj

fotografije ako na njoj prepoznam nekog, i kada zaokružim broj da pored toga napišem svoje ime. Ja sam mu rekao: "Da, razumem." Bio je tu taj papir sa šest fotografija. On me je upitao: "Da li ikoga prepoznaješ od ovih ljudi ovde?" U trenutku, govorim istinu, video sam Shalau i lupio sam pesnicom o sto i rekao sam: "To je taj!" A on mi je rekao: "Nemoj da žurite. Možete da ih pogledate... možete da ih gledate 5 minuta, 10 minuta. Možete da izadete napolje i da se malo smirite. Ali sam ja rekao: "Nije potrebno da izlazim napolje." Podvukao sam olovkom broj fotografije i napisao (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...), moje ime i napisao sam: "Ovo je Haradin Bala – Shala. To je bio prvi. Drugi...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Prekinuću vas svedoče na trenutak.

TUŽILAC WHITING: Ako bi mogli da pokažemo... uz pomoć sudskog poslužitelja da pokažemo tabulator broj 7, molim vas. I zamolio bih da se to ne stavlja na grafoskop.

TUŽILAC WHITING: Molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(*privatna sednica*)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, sada smo se vratili na otvorenu sednicu. Pre nego što pogledamo fotografije, vi ste opisali susret Shalae sa komandantom za koga je on rekao da je komandant Čeliku, i rekli ste da ste onda nastavili da hodate pored još jednog vojnika. Šta se sledeće dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Išli smo uzbrdo stazom, i Murrizi je posle nekog vremena, koji je kao što sam rekao, uvek bio prvi u koloni - čuo sam ga kako pita: "Gde mi idemo, u Beriše/Berishë ili u Klečku/Kleqkë?" Shala nije odgovorio. Nije rekao ni Beriša/Berishë ni Klečka/Kleqkë. Samo je rekao: "Skreni levo." Ubrzo zatim, sa leve strane naišli smo na stazu i Murrizi je tu skrenuo i mi smo ga sledili – Murrizija. Odatle, možda jedan kilometar daleko, bila je jedna čistina, livada, na kojoj se nalazilo drvo višnje i izvor. Tu je bio izvor... izvor vode. Kod drveta višnje nam je Shala naredio da se zaustavimo i mi smo svi seli na zemlju. Bili smo jako umorni, iscrpljeni. Bilo je jako vruće. Shala, Murrizi i taj treći vojnik, ni do danas nisam saznao njegovo ime, su seli dole - sa svojim *kalašnjikovima* u rukama. Shala i onaj vojnik su imali *kalašnjikove*, dok je Murrizi imao pušku. Tu smo se zaustavili i neko vreme napravili pauzu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A sada svedoče, zamoliću da vam sudski poslužitelj pokaže fotografiju broj 7 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P001. Svedoče, da li ste ovu kartu videli ranije?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li sam vam je pokazao kada smo se pripremali za vaše svedočenje pre dolaska na Sud?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, bilo je tako, da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li možete da se orijentišete na ovoj karti? Da li vidite gde je obeležen Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da li mogu ovako da okrenem kartu? Da. Zaokružiću Lapušnik/Llapushnik ovde.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U stvari, hoću da vas zamolim sledeće, ako bi... ako možete da ucrtate put kojim ste išli od Lapušnika/Llapushnik do drveta višnje.

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tu gde je crveni krug, tu se nalazi Lapušnik/Llapushnik i zatvor. A ovo je put od zatvora do drveta višnje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li sada otprilike možete da nam pokažete gde je došlo do susreta sa komandantom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Samo da okrenem drugačije kartu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li taj krug u stvari označava gde je otprilike došlo do susreta sa komandantom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Ovde je došlo do susreta sa komandantom i sa osobama koje su bile sa njim, i tu je komandant dodelio Shalai još jednog vojnika. Do ovog mesta, mi smo išli samo u pratnji Shalae i Murrizija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li možete da upišete broj 1 pored tog kruga?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: *(svedok prihvata)*

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A mesto gde je Murrizi pitao "Da li idemo u Beriše/Berishë ili idemo u Klečku/Kleqkë?" - gde je Shala rekao "Skreni levo." – da li možete tu da stavite broj 2?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, zamolio bih da se ovome dodeli broj.

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj P106.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, koliko ste proveli vremena kod stabla višnje?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Mislim da smo ostali dva do tri časa kod stabla višnje.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, posle dva ili tri časa kod stabla višnje, šta se posle toga dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Posle nekog vremena, Shala je dobio svoj ručak. Gledali smo ga dok je on pred nama jeo. Kada je završio sa jelom, zapalio je cigaretu, tada je on

pušio, i onda je ustao i rekao je: "Sada ću da pročitam neka imena, i onaj ko čuje svoje ime neka se odvoji od grupe i dođe ovamo." Izvadio je svesku i olovku iz svog džepa i počeo je da čita imena. Čuo sam ga da proziva Shefqeta Ramadanija, koji je onda odgovorio: "Da, ovde sam." I onda je prešao na drugu stranu odvojivši se od grupe. Čuo sam ga da proziva Adema. Čuo sam ga da čita imena članova porodice Xhemtafa – tamo ih je bilo trojica. Znam da je i osoba iz Varigovca/Varigoc takođe otišao sa prvom grupom. Tako ih je on sakupio i rekao im je: "Slušajte, vodim vas do sledećeg mesta." Rekao je Murriziju: "Ostaćeš ovde i budi oprezan." Istu stvar je rekao i onom vojniku čije ime ne znam. I tako je Shala otišao sa onom grupom dole niz brdo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, rekli ste da je pročitao imena: Shefqeta Ramadanija, Adema, trojicu iz porodice Xhemtafa i osobu iz Varigovca/Varigoc. Da li se sećate, da li je još neko od zatvorenika otišao sa tom grupom?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Milaim Hoxha je takođe bio u toj grupi, Milaim Hoxha iz Račka/Raçak. I Muje iz Belinca/Belincë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, rekli ste da je Shala ručao. Odakle je stigao taj ručak, da li se sećate?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Neko odozgo, iz Beriše/Berishë mu je doneo ručak. Ne znam ko je to bio. Video sam samo da je to bio neki muškarac koji mu je doneo hranu. I mi smo ga gledali kako jede u našem prisustvu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je ta osoba donela hranu i za još nekog?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: To je interesantno da ni Murrizi ni onaj drugi vojnik nisu ručali sa Shalaom i da su ostavili nas zatvorenike.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste da je Shala otišao sa svojom grupom [zatvorenika]. Da li se on... da li se Shala vratio?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Posle nekog vremena, Shala se vratio. Mogu da kažem da je prošlo nekih 40 minuta – prošlo je više od pola sata dok se nije vratio.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, kada je Shala pročitao imena ljudi iz ove druge grupe, šta se onda dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Shala je rekao: "Sada idemo do sledećeg mesta." Naredio je da Murrizi ponovo predvodi grupu. U početku smo išli istim smerom kao i prva grupa. Ali posle nekih 200 do 300 metara on je rekao Murriziju da skrene desno. Tamo je bila mlada šuma i šumska staza, ali ne ona kojom su išli traktori. Bila je tu neka vrsta čistine. Kretali smo se na dole... nizbrdo, a u blizini je bila šuma. Stigli smo do glavnog puta, ako mogu tako da kažem, do puta koji su i traktori mogli da koriste. Tu smo prešli preko malog potoka, i Shala se tada zaustavio i rekao nam da možemo da popijemo malo vode. Neki su pili, a neki nisu. Onda smo stigli do livade na skretanju, a zatim smo stigli do

raskršća. I baš pre raskršća je Shala rekao Murriziju: "Nađi stazu koja će nas odvesti do planine." Murrizi je išao levom stranom i hodali smo još nekih 100 metara po levoj strani, i onda je Shala video stazu za pešake kojom smo išli još 100 metara. Tu smo došli do čistine, jer je tu neko posekao drveće, pa je sada to bila čistina. I Shala je rekao da bi tu trebalo da se zaustavimo. I mi smo svi se stali. Tako kako smo bili postrojeni, on nam je naredio i da sednemo i mi smo seli. Ja sam bio poslednji.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, da li možemo na kratko da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, šta se dogodilo kada ste svi seli?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Kada smo seli, Shala, Murrizi i vojnik, svi oni su bili oko 7 metara udaljeni od nas. Shala se onda udaljio još nekih 5 metara, a onda sam ga video kako se vraća. Stavio je telefon, mobilni telefon u džep. Ne znam da li je sa nekim razgovarao ali sam video kako stavlja telefon u džep. Onda je prišao Murriziju i onom vojniku. Razgovarao je sa njima. Zauzeli su poziciju: Shala je bio u sredini, Murrizi sa njegove leve strane a vojnik sa njegove desne strane. Dakle, Shala je bio u sredini.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta se onda dogodilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Tada je Shala neočekivano rekao: "Ovo je vaša smrtna kazna." Kada je on izgovorio: "Ovo je vaša smrtna kazna.", video sam Shalau kako puni njegov *kalašnjikov*, kao i vojnika koji je stajao preko puta mene, kao i Murrizija. U tom trenutku ja sam povikao: "Ne!" i dok sam čučao, moja ruka je bila (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) Nisam mogao da bežim u njihovom pravcu, ali sam mogao da bežim u suprotnom pravcu. Bio sam nekih metar daleko (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) kada sam začuo pucnjeve iz dva *kalašnjikova*. Pucnjevi su ispaljenio na one ljede koji su sedeli. Sećam se kada sam okrenuo glavu da je osoba koja je pucala u mom pravcu pokušavala da me pogodi... dok sam trčao - padao sam i ustajao. Skotrljao sam se nekih 200 metara do puta i tu sam se zaustavio. Nisam mogao da nastavim dalje jer je počinjala uzbrdica, pa sam pomislio da će me na njoj videti i da će me upucati. Tu sam našao dva kamena i rekao sam sebi da ću u slučaju da dođu i uhvate me, iskoristiti ih da se odbranim. Više nisam čuo ni pucnjavu, ni jauke, nikakav zvuk, ništa.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A gde ste onda otišli?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Na tom mestu sam ostao prilično dugo. Pratio sam situaciju kako bih video šta će sledeće da se dogodi. Jasno mi je bilo da sam napustio. Kretao sam se nizbrdo u području između Kišne Reke/Kishnarekë i Nekovca/Nekoc, ali sam morao da sačekam dok nije pao mrak.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, da li možemo nakratko da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A na kom jeziku je vođen razgovor?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Razgovor je vođen na albanskom i na engleskom jeziku.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada ste sledeći put razgovarali sa predstavnicima Centralne jedinice za kriminalističku istragu?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da, to je bilo tačno godinu dana kasnije, u avgustu mesecu 2001. godine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li ste pre razgovora odlazili negde?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Pre nego što sam otišao u Centralnu jedinicu za kriminalističku istragu u Prištini/Prishtinë u avgustu mesecu, sa svojim stricem i mlađim bratom sam otišao u Lapušnik/Llapushnik, do zatvora. Od Lapušnika/Llapushnik smo autom – u to vreme sam kupio automobil - otišli smo do one stene kod koje smo videli komandanta Çelikua. Od te raskrsnice smo otišli do stabla višnje. Tamo smo ostavili auto. I ja sam im objasnio da je to mesto gde smo svi došli zajedno i gde smo bili zatim podeljeni u dve grupe. I onda smo trebali da pronađemo mesto gde su ljudi ubijeni. Trebalo nam je neko vreme dok nismo pronašli to mesto gde su bili ubijeni.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste ga pronašli?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: U nekom trenutku sam pronašao gde... mesto gde su bili ubijeni, preko koga su morali da stave nešto zemlje na tom mestu. Oni su ih zatrпали, ali znate – tuda su prolazile životinje, a bilo je i snega – vremenski uslovi i - neke su se kosti pojavile na površini. A ja sam rekao svom stricu i bratu: "Ovde sam ja bio..." (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) "...Ovde je Xhela bio. Ovde sam čučao i ovde sam držao ruku na ramenu moga oca." Tu su bile lobanje i kosti. Moj je brat izgubio kontrolu i rekao je: "Ne idem kući bez njegovih posmrtnih ostataka. Hoću njegov leš." Mi smo ga onda uhvatili za ruke. Morali smo da ga zaustavimo jer je potpuno bio izvan kontrole. Uopšte nije mogao da se kontroliše.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li ste... kada ste imali razgovor u Centralnoj jedinici za kriminalističku istragu, da li ste im rekli gde se nalazi to mesto gde ste videli kosti?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Otišao sam u Centralnu jedinicu za kriminalističke istrage, sada u Prištini/Prishtinë a ne u Lipljanu/Lipjan, i ispričao sam im kako sam bio zatvoren, i kako sam išao na mesto pogubljenja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I da li ste ih odveli do mesta ubistva i pokazali im gde se ono nalazilo?

SVEDOK L-96 – ODGOVOR: Da. Odveo sam ih tamo do mesta egzekucije i rekao sam im: "Ako ove žrtve ostavite ovde noćas, do sutra neće biti njihovih kostiju."

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Hvala vam svedoče.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, mislim da je ovo pogodan trenutak za prekid rada?

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Whiting. Sada ćemo da preko noći prekinemo sa radom do sutra u 14. 15 časova.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, izvinjavam se. Samo jedna mala stvar. Postoji potreba za jednim redigovanjem u ovom poslednjem delu. Zahvaljujem se sekretaru što mi je na to skrenuo pažnju.

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Sada prekidamo sa radom.

Sednica završena u 19.03 h.

Nastavlja se u sredu, 26. januara 2005. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo

